

Posudek vedoucího bakalářské práce

Alice Pýchová

Sídlo Karla Löwa v Heleníně

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Studentka Alice Pýchová si za téma své bakalářské práce chvályhodně zvolila téma, dotýkající se zmizelé vrstvy dějin a kultury v českých zemích, a sice vrstvy spjaté s vysídleným německým obyvatelstvem. Právě jeho čelní reprezentanti z oblasti vědy, kultury a hospodářství tvořili dnes téměř zapomenutou část elity českých zemí, a to s významnými mezinárodními vazbami. Až v posledních několika letech se začíná v českém bádání k dějinám umění a kultury objevovat zájem o tuto součást naší historie a je dobře, že rovněž autorka předkládané práce se tímto směrem vydala.

Práce je členěna do dvou hlavních částí, které jsou tvořeny jednotlivými kapitolami. První část je věnována zakladateli továrny, Adolfo Löwovi, a dále stavebníkovi výrobního areálu textilní továrny v Heleníně na Jihlavsku, Karlu Löwovi, v jehož rámci vznikl i reprezentativní objekt. Tento objekt je pak hlavním tématem druhé části práce, přičemž autorka se vedle jeho dokumentace a popisu věnovala rozboru formálních znaků stavby a hledání možných autorů jejího projektu. Ve třetí, kratší části práce se studentka nakonec zaměřila na současný stav a využití výrobních objektů, přičemž jejich větší část dnes slouží pro účely střední uměleckoprůmyslové školy.

Ačkoliv autorka práce věnuje velkou pozornost širším společensko-historickým souvislostem vývoje výrobního areálu jeho funkcím během 20. století, čistě umělecko-historický zájem se soustředí na reprezentativní neogotické křídlo areálu. To bylo vybudováno roku 1919 a stalo se významným společenským a kulturním centrem regionu. V tomto křídle se nacházel tzv. rytířský sál, kávový salonek i knihovna. Jak uvádí autorka, stavba byla výrazem továrníkovy touhy přiblížit se šlechtickému životnímu stylu, čemuž odpovídalo i vybavení a výzdoba, zaznamenané na dobových fotografiích. Za klíčovou část předkládané práce považují kapitoly, v nichž se autorka zamýšlí nad možnými autory projektu této části areálu. Na základě úvah Jindřicha Vybírala bere v potaz možnost, že Löw si reprezentativní křídlo nechal navrhnout od anglického architekta Charlese Francise Voyseyho, představitele hnutí Arts and Crafts. To by jistě byl významný moment ve vnímání kulturního rozhledu moravského továrníka a pokud by se tato hypotéza potvrdila, bylo by možné i korigovat dosud zažitý pohled na Moravu jako pouhou kulturní a uměleckou periferii Vídně. Naopak tuto tezi by potvrzovala druhá možnost autorství architektury reprezentativního křídla v Heleníně, kterou autorka navrhuje, a tou je účast brtnického rodáka Josefa Hoffmanna.

Autorka však ani v závěru své práce nevynáší jednoznačný soud, otázku autorství nechává střízlivě otevřenou. Podobně otevírá pro další bádání rovněž obsah i osud Löwovy umělecké sbírky, o jejímž významu si lze učinit představu z již zmíněných historických fotografií. Bakalářská práce Alice Pýchové je standardním výkonem, na němž si cením především odvahy ponořit se do téměř neprobádaného tématu, který rozhodně nepatří do kánonu českých dějin a dějin umění.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **velmi dobře**.

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Dne 7. června 2016